

VŨ TRƯỞNG TOẢN

TIẾNG NÓI CỦA HIỆU ĐOÀN TRUNG HỌC VŨ-TRƯỞNG-TOẢN

Số 3

SỐ ĐẶC BIỆT MÙA XUÂN

Tháng 1 và 2-1972

CHÚC TẾT

Cả nỗi đê Xuân về, khí gió đông rít rào thổi mạnh và những cánh mai vàng phô sắc dưới thiên quang thì chúng tôi lại tạm dừng chân trên con đường lý tưởng mịt mù vạn dặm, để nhìn lại đoạn đường vừa mới trãi,ilm ưu yà khuya kíp, rồi ngày mai lại tiếp tục lên đường.

Ngoài kia, áo xuân sắc đang khoe lòn mình đất nước, trong gian phòng vắng lặng này, bên dinh trâm hương nghỉ ngát khói, trước hết, chúng tôi thành tâm đốt nén hương long nguyên cùa cho TỔ QUỐC srm trở lại cảnh thanh bình và toàn dân sống trong cảnh an cư lạc nghiệp.

Kết đến, bạn hãy cùng chúng tôi nâng ly rượu nồng kính chúc cho trường VŨ TRƯỞNG TOẢN bát đát đổi mới nài sông và vịnh cửa trong tân nǎo mọi người.

Kính chúc BAN GIÁM ĐỐC an khang trường thọ dù hoàn thành sứ mạng cao đẹp dù dài thành thiểu niên.

Kính chúc BAN GIÁO SƯ cùng BAN GIÁM THỊ và NHÂN VIÊN nhà trường đây là sức khỏe để tiếp tục xây dựng cho thế hệ đang lên.

Kính chúc Ông vị PHỤ HUYNH HỌC SINH hưởng một mùa Xuân vui tươi, hạnh phúc và cùng góp công với nhà trường trong việc giáo dục con em.

Chú: các bạn HỌC SINH học hành tấn phát và đạt nhiều kết quả tốt đẹp trong kì thi sắp đến để làm vinh sang cho nhà trường và cho gia đình.

Và sau cùng chúc cho chính CHUNG TA có nhiều nghị lực đi trọn con đường lý tưởng của chúng ta.

Chúc Xuân NHÂM TÝ
Nguyệt San VŨ-TRƯỞNG-TOẢN

Nguyệt San VŨ-TRƯỞNG-TOẢN do Ban Báo chí và Ban Học tập phối hợp thực hiện dưới sự hướng dẫn của GS Hiệu Trưởng kiêm Hiệu Đoàn Trường và Giáo Sư các Ban liên hệ.

ĐỜI QUANG TRUNG

(Là bài thuyết trình của Đại VI) lặp Tám 5 Trường Trung Học Việt

PHẦN DÀN NHẬP

Kính thưa giáo sư,

Tthưa các bạn đồng học

Hôm nay chúng tôi hân hạnh được phép đại diện cho anh em em Đội VI trình bày trước giáo sư và các quý bạn đồng học một đề tài lịch sử đã được giáo sư lựa chọn giao cho thuyết trình. Đó là vấn đề « ĐỜI QUANG TRUNG », hay nói khác hơn, thân thế và sự nghiệp Quang Trung Nguyễn Huệ trong lịch sử Việt Nam.

Kính thưa giáo sư, cùng các bạn đồng học thân mến.

Quang Trung Nguyễn Huệ là một vị anh hùng dân tộc của Việt Nam ở hạ bán thế kỷ 18. Thân thế và sự nghiệp của Ngài có nhiều nét đặc thù cá biệt không giống bất cứ một nhân vật lịch sử nào không chỉ ở Việt Nam, mà cho cả thế giới cũng vậy.

Bởi vậy đời hoạt động của Ngài tuy thời gian không lâu bao nhiêu, nhưng rất phong phú, đời dào và cũng rất gay cấn, phức tạp.

Xưa nay các nhà viết sử, kể cả Việt Nam và thế giới đã viết về Ngài rất nhiều, đáng kể nhất là nhà văn Hoa Bằng với tác phẩm Vua Quang Trung, nhóm Cửu địa của Trường Đại Học Sư phạm bao gồm các ông Hoàng Xuân Hán, Phan Khoảng, Tạ Quang Phát, Nguyễn Đăng Thuoc v.v... vẫn tục trong 4 Tập san Sứ địa số 9, 10, 11 và 21 đặc khảo về Quang Trung. Ấy thế mà các tác giả vẫn tự coi như chưa làm đúng mức đối với nhân vật lịch sử này.

Như vậy mà hôm nay, chúng tôi nói riêng, anh em đội VI nói chung chỉ là những học sinh lớp 8 mà lại dám làm bài về câu chuyện lịch sử của một nhân vật vĩ đại này, đúng là một việc làm quá tầm mức sự hiểu biết của mình.

Bởi vậy trước khi đi vào phần chi tiết, chúng tôi xin đặt lại vấn đề : Đây không phải là một buổi thuyết trình trong khuôn khổ như những buổi thuyết trình khác mà chỉ là một cuộc học tập chung, giữa người nói và sẽ được người nghe bồ khuyết sưu chép.

PHẦN THỨ NHẤT :

TIỂU SỬ NGUYỄN HUỆ

A — NGUỒN GỐC : Nguyễn Huệ sinh năm 1752 tại ấp Kiên Thành (nay là thôn Phú Lạc thuộc huyện Tuy Viễn tỉnh Bình Định). Thân sinh là Hồ phi Phúc trước ở ấp Nhất đất Tây Sơn, sau đổi sang ấp Kiên Thành. Nói về nguồn gốc của Nguyễn Huệ tuy sử liệu nói khác nhau, nhưng đại thể đều cho rằng tiên của Ngài từ Trung Quốc sang Việt Nam lập nghiệp. Trải qua các triều đại, dòng họ này có nhiều người hiền đạt và tất cả đều quan ở làng Hoàn Hậu, huyện Quỳnh Lưu tỉnh Nghệ An. Sau đổi sang làng Thái Xá, tổng Thông Lăng, huyện Hưng Nguyên, tỉnh Nghệ An. Nhưng trong cuộc nội loạn Trịnh Nguyễn phản tranh, ông Tô 4 đời của Nguyễn Huệ được quân Nguyễn bắt cho vào khán hoàng ở Nhịp ấp (nay là thôn An Khê) vùng Tây Sơn đất Quy Ninh (nay là phủ Hoài Nhơn, tỉnh Bình

Định). Đến đời Hồ phi Phúc đời về ấp Kiên Thành (nay là thôn Phú Lạc huyện Tuy Viễn). Hồ phi Phúc sinh được 3 người con trai, con cả là Nhạc, con thứ là Lữ, con út là Huệ (còn có tên nữa là Thơm). Cả ba lúc đầu đều là họ Hồ, khi vùng dậy chống Chúa Nguyễn, cả ba anh em mới đổi ra họ Nguyễn. Riêng Nguyễn Huệ còn có một tên nữa là Nguyễn Quang Định mà sau này trong những đạo biếu vẫn gọi cho Thanh Triều, Nguyễn Huệ mới dùng đến.

B) — SỰ ĐÀO TẠO TRÍ THỨC: Nếu bảo rằng phải ngồi trên ghế nhà trường 10, 15, 20 năm mới có đậu túi Cử nhân, Tiến sĩ, Hoàng giáp mới được gọi là học, thì Quang Trung Nguyễn Huệ có thể là vô học — nói theo luận điệu Triều Nguen; — Nhưng nêu nói rằng, đời là một trường học, những việc diễn biến trong đời là những bài học thuộc nhiều môn học, thì lại phải nhận Quang Trung Nguyễn Huệ là một nhân vật rất hữu học. Vì đời hoạt động quân sự chính trị, ngoại giao, văn hóa, dụng nhân, cải cách duy tân của Ngài quá đủ để chứng minh điều đó.

Để chứng minh theo luận cứ trên, chúng tôi xin trích dẫn câu sau đây của nhà tiền bối cách mạng Việt Nam, Cụ Minh Viễn Huỳnh Thúc Kháng, trong bài Tổng Nao và Đạo Học Không Mạnh dũng trong báo Tiếng Dân của cụ vào năm 1932.

Cụ Huỳnh kẽ rằng : Khi Quang Trung Nguyễn Huệ kéo quân ra Bắc hà đánh tan 20 vạn quân Thanh, có một vị Thám Hoa tìm tới gặp và xin bồ dung.

Quang Trung hỏi :

- Ông là cái gì ?
- Tôi là Thám Hoa !
- Thám Hoa là cái gì ? Có làm được chánh tông không ?

Rồi Cụ Huỳnh viết tiếp :

Bọn vua tôi nhà Nguyễn Phước cho Quang Trung là ngu dốt, đến nỗi không biết Thám Hoa là cái gì. Nhưng theo tài liệu, vị anh hùng dân tộc chúng ta không coi bọn đó là gì, ông Thám Hoa kia, có thể là học nhiều năm, biết làm thơ, phú, kinh nghĩa để thi đấu Thám Hoa, chứ trong thực tế vĩ đại là người trí thức.

Vì học thức trong sách vở là một chuyện, mà trí thực ngoài trường đời là một chuyện khác.

Trở lại trên chúng ta thấy rằng : sự đào tạo lên tài trí thức của con người Nguyễn Huệ, một phần do yếu tố huyết thống di truyền từ nhiều đời của tổ tiên, một phần khác do khí thiêng sông núi là nơi phát tích (núi Hồng sông Lam Nghệ Tĩnh) và nơi mà mắt chào đời Đè Bàn, Blah Định đã hồn duc lên mẫu người Nguyễn Huệ, một người vừa thông minh trí tuệ vừa năng tinh nhân dân đất nước, trong cảnh huống hỗn loạn phân ly, iỏi

tự đặt ra cho cho mình một nhiệm vụ trước mắt và trên hết, phải tự đảm nhiệm. Rồi trong khi đấu tranh để thực hiện hoài bão, qua thực tiễn công tác đã giúp tạo cho Ngài một loại trí thức đã kiến tạo từ trường đấu tranh.

Như Ngài mới đáng là một kẻ i không khoa giáp, một vị trí thừa không bằng cấp.

Loại trí thức của Nguyễn Huệ là loại trí thức Lưu Bang, Hìn Cao Tô, xuất thân là một người chòm rường, Lưu Bị là một anh thợ dệt chiếu, đóng giày, Lê Lợi là một người nông dân, Hit le là một anh chàng thợ soa.

PHẦN THỨ HAI :

CÔNG NGHIỆP CỦA NGUYỄN HUỆ

A — BỐI CẢNH LỊCH Ủ

Một nhân vật lịch sử không phải là trên trời rơi xuống hay dưới đất vát lèo, cũng không phải « sinh nhai tel chí » như Khổng Tử nói, hay là do « Bản năng Thiên Khiết » như các tôn giáo minh định. Vậy một nhân vật lịch sử nào là do bối cảnh lịch sử ấy tạo ra. Mà lý lịch sử thi thường diễn trình theo những qui luật có tính cách tất yếu hơn là tình cờ.

Vậy trước khi bàn tới Quang Trung Nguyễn Huệ, chúng ta phải tìm hiểu do bối cảnh lịch sử nào mà dồn sinh ra Nguyễn Huệ.

Đọc lịch sử Việt Nam cuối thế kỷ 18 là thời kỳ chế độ phong kiến tập trung cao độ, cho nên sự tương tranh mâu thuẫn của những người đứng đầu cho chế độ này cũng gay gắt nhất.

Gần 100 năm lãnh thổ bị瓜 phân giữa vua Lê chúa Trịnh ở miền Bắc, Chúa Nguyễn ở miền Nam, giao cusp phong kiến tranh giành nhau lãnh thổ mà gây ra chiến tranh tang tóc diệu linh cho con dân trâm hố.

Chỉ vì tranh giành nhau chiếc ngai vàng mà bọn phong kiến không từ thủ đoạn hèn nhát cấu kết và tước ngoại bang về giúp mình trong cuộc nội chiến.

Ví dụ ở Bắc Hà Lê chiêu Thống rước quân Tàu về, ở Nam Chúa Nguyễn Phúc nhờ Bá da Lộc cầu viện với ngoại bang Pháp. Ngoài ra Chúa Nguyễn còn chạy qua Xiêm, rước quân đội này về gây nội chiến.

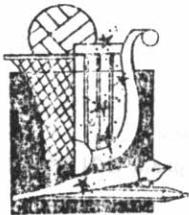
Trong cái bối cảnh lịch sử rối rắm, thiên nan vạn nan ấy vai tò lịch sử Nguyễn Quang Trung ra đời. Nguyễn Huệ là một người nông dân, một phần tử bình dân trong một xã hội nông nghiệp đã làm tròn sứ mạng lịch sử của mình, đối với quốc gia dân tộc.

B — QUÂN CỘNG CỦA QUANG TRUNG

NGUYỄN HUỆ

1) — DẸP NỘI LOẠN

Năm Tân Mão (771) anh em Nguyễn Huệ (Xem tiếp trang 9)

Quan điểm về

THỂ THAO HỌC ĐƯỜNG VỚI TÌNH THẦN DÂN TỘC

Bài của GS CHÂU THÀNH MINH

được một phần nào trong các môn tranh giải, nhưng đặc biệt về môn túc cầu nó đã biểu lộ được một cách rõ rệt và đáng khích lệ.

Nam nay có những 9 đội cầu tham dự: Võ Trường Toản, Đại Đức, Cao Thắng, Cao Đạt, Quận Bảy, Chu Văn An, Thành Mẫu, Kiều Mẫu Thủ Đức, Văn Hóa Quân Đội và Quốc Gia Nghĩa Tử. Con số 9 hối đưa ra quả thật đáng khích lệ vui mừng, nhưng không phải vì bản chất số lượng nhiều mà bởi nó đã biểu hiện ý hướng lành đạo của quí vị Hiệu Trưởng, Giáo sư, Huấn luyện viên du đấu có tinh cách hướng về tình thần dân tộc. Chúng tôi có đến gặp những nhà du đấu của các hội và đặt câu hỏi:

«Ông nghĩ thế nào về đội cầu của mình khi tham dự giải này?». Qua các câu trả lời tinh tế, chúng tôi thấy quí vị có cùng quan điểm chung là «Đào tạo thể hệ trẻ là hướng di chính yếu, còn thắng bại là lẽ thường».

Trong trận đấu giữa Cao Thắng và Quốc Gia Nghĩa Tử, khi phỏng vấn đội cầu QGNT thì chúng tôi được nhà du đấu trả lời: «Tham dự giải này để các em có dịp đào luyện học hỏi hơn là mong tìm chiến thắng». Và nhà du đấu Cao Thắng cho ý kiến: «Cao Thắng ra quân tuy không hy vọng chiếm vô địch năm nay, nhưng điều quan trọng là cho các em học sinh biết có gắng học hỏi làm nền tảng cho niên khóa tới, và nhất là khuyên các em đá hòa nhã». Thật là sung sướng biết bao khi chúng tôi đã nghe hai vị

du đấu ấy có ý hướng chính yếu di đến tình thần dân tộc là đào luyện thể hệ trẻ có đủ yếu tố tình thần cần yếu để gánh vác quốc gia sau này, hơn là mong tìm «chiến thắng mà hại trẻ về sau». Chính nhờ cấp lãnh đạo có ý hướng như thế nên trận đấu đã diễn ra rất sôi nổi nhưng rất hòa nhã. Cao Thắng năm nay quả thật rất xứng đáng chiếm giải

hòa nhã đó là một điều rất đáng lạc quan vì xưa nay Cao Thắng (từ 1955 đến 1968) đã có tiếng «đánh lòn». Cao Thắng (về túc cầu) năm nay quả thật là một tấm gương sáng rất hòa nhã khi thắng cũng như khi thua vây.

Trận đấu giữa quận 7 và Võ Trường Toản có thể coi là trận đấu gay cấn sôi nổi nhất trong các trận đấu, của giải, nhưng không có sự gì đáng tiếc xảy ra. Trước trận đấu Ông Hiệu trưởng và quí vị GS Huấn luyện viên du đấu An cần căn dặn các em cầu thủ: «Trận đấu sẽ ác liệt và gay cấn, nhưng dù thế nào các em phải tuyệt đối hòa nhã bình tĩnh, không bao giờ có lối đá tàn bạo, ác ý hay trả đũa». Chính nhờ lời giáo huấn vàng ngọc đó mà trận đấu diễn ra rất linh động máu sắc, rất gay gắt sôi nổi, đội khi vái em VTT bị đốn ngã nằm sân nhưng các em vẫn ghi nhớ lời giáo huấn đó mà hòa nhã bình tĩnh tránh đòn狠 là lo trả đũa. Còn Quận 7 tuy có áp dụng lối chơi cứng rắn (chỉ vái em thôi) nhưng vẫn đã tỏ ra vì tình thần thao cao quí là «hàng không kiêu, bại không nản» nên đã luôn luôn hoạt động, tìm cách gỡ huề hua là chán nản hoặc cầu kinh khi bị gác 0-2. Thật là nét vàng son đáng ghi của hai đội cầu VTT và Q.7

Ở trận đấu giữa Kiều Mẫu Thủ Đức và Cao Đạt, chúng tôi được nhà du đấu tâm tình Trưởng «thiếu nhiều phương tiện, nhưng cố gắng tham gia để các em học hỏi và phát động mạnh phong trào Thể Thao Học đường». Đội cầu KMTĐ tuy thua 0-1 nhưng đã tận tình cố gắng không nản, không đá bạo cho đến phút cuối cùng của trận đấu. Đây cũng là nét son của KMTĐ hướng về tình thần dân tộc.

Ở trận đấu giữa Đại Đức và Chu Văn An ta thấy đôi lúc tuy có sự cứng rắn, nhưng cứng rắn không phải là tàn bạo vứt lè lối. Biểu dáng khẽ của Chu Văn An là luôn luôn cố gắng dẫu nghệ thuật kém hẳn Đại Đức.

Qua trận bán kết, Cao Đạt và Đại Đức gành đua ráo riết mà áp lực nặng nề trên phần đất của Cao Đạt. Đội cầu dung mẫn ĐĐ tuy bị cầm chân ở hiệp đầu mà vẫn không nao núng, vẫn bình tĩnh tìm thế phản công thế thủ của CD, trong khi CD tuy yếu thế nhưng không dùng 1 lối đá tàn bạo truy cản địch. Mãi đến hiệp nhì đáng lẽ ra phải có sự đổi vở đáng tiếc xảy ra khi một cầu thủ ĐĐ hơi nóng nảy khéo vào hỏng của một cầu thủ CD khi mà ĐĐ đang dẫn trước 1-0. Cầu thủ CD bị thương đó loạn trả đũa, nhưng nhà du đấu kịp thời can ngăn khuyên em đó hãy giữ tình thần thi đấu hòa nhã.

Nhờ thế mà đến khi tan cuộc không có gì đáng tiếc xảy ra.

Đến trận chung kết giữa Võ Trường Toản và Đại Đức, chúng tôi lại thấy những diêm son cần ghi lại: Trước trận đấu, Quí vị Hiệu Trưởng, Giáo sư, Huấn luyện viên, du đấu đôi bên đều an cần dặn dò các em cầu thủ phải chơi hòa nhã dù ăn thua.

(Xem tiếp trang 7)

Thém thoát thoi đưa đã đến ngày,
Hâm ba tháng chẹp nhú không sai.
Cười mây trực chi lân Thiên giới,
Yến tiệc bò dào nghỉ cũng say.

Cửa Thiên Đinh rộng mở,
Thần Táo cũ « hời trào ».
Bước thênh thang thần trí vút lên cao
Lưỡi uốn éo cho dòn lời cắn tấu:

Nhớ năm xưa :

Trà Quán một ghế,
Ngọc Đế ân ban
Cho cai quản ngôi trường gần Sở Thủ.
Suốt năm, tháng, nghe chim kêu vượn hú,
Nghe cọp gầm, sư tử rống bên tai,
Giọng, ve sầu rèn rỉ diệu bi ai,
Nghe áo náo,
Cầm cành sầu xa xíu
Nếu không có hơn hai ngàn sĩ tử
Áo trắng quần xanh,
Lui tới học hành.

E Thần chét trong nỗi buồn da diết ;

Chuyện năm cũ :

Gà đi trong hối tiếc.
Việc chưa thành, dành nhờ lợn thê chén.
Một năm qua
Việc tiến triển như thìn
Nay tổng kết, trình Ngọc Hoàng phán xét :

Về việc học :

Một lần không kể hết.
Đoạt cúp vàng Hùng Biện suốt hai năm.
Si tử di
Mang chiến thắng lại gần,
Qua hai cuộc, phàn trám trên chín chục.
Để hoạt động,
Cho thêm phần tích cực,
Lực quyền tiền cứu trợ, giúp thương binh.
Kỷ niệm xưa, nay hiện lại nguyên hình

SƠ TÁO QUÂN

Khi lòn giờ lại từng trang kỷ yếu,
Ghi đậm nét vàng son thời niên thiếu
Thuở ban đầu ngà ngọc mấy ai quên.
Ngày cùng nhau
Đi kiểm sách, tra tim
Trong thư viện, bên quầy hàng Sinh tiếp vụ
Phản văn nghệ
Tưng bừng ca kịch vũ
Vui mừng Xuân trong tiếng hát lời thơ
Tập duyệt rình rang
Rồi gióng trống phát cờ
Lên trình diễn Truyền Hình vài ba lượt.

Về báo chí:

Hàng năm theo lệ trước
Đón xuân về với giai phẩm ĐÔI MƯƠI

Bích báo Xuân

Công gắng sức vẽ vời

Để tô điểm cho nàng Xuân thơ mộng.

Còn trật tự :

Văn sẵn là truyền thống

Xe thẳng hàng, cạnh cửa việc Cảnh Sinh

Phạm nội qui, mười lượt cứ thi hành

Thé hít đất, cho thêm phần hùng tráng.

Phòng hớt tóc

Khai trương nghe rồn ràng

Kéo dao này làm cỏ bót rừng hoang;

Râu ria trông sao có vẻ vội vàng

Già trước tuổi, mắt xanh nào ngáy nghè !

Ông Thứ Trưởng khi đến trường dự lễ

Đã nức lời khen thành quả học sinh

Giao banh trên sân cỏ, tấn công thành,

Đoạt chiến thắng, nghe tiếng mèo vang khắp

Thái cực Đạo,

Hơn hai năm thành lập,

Văn không ngừng rèn luyện dám mòn sinh.

Điều vỗ dương oai

Mỗi buổi bình minh

Hay mỗi tối khi hoàng hôn buông xuống

Trí minh mẫn trong tấm thân cường tráng

Thì lo gì văn võ chẳng toàn song

Ấy cũng do

Trên dưới quyết một lòng

Chung xây dắp cho ngôi trường yêu dấu

Còn chuyện chót

Xin Ngọc Hoàng chuẩn tú

Đòi Thần về, bái bô ghế Trà quân

Suốt một năm nằm trên đống lửa hòng

Thâu súc yếu khó lòng qua đến Tết

Việc vừa hết

Thần cũng đã mỏi mệt

Yến tiệc bày thơm nức chốn Thiên cung

Bóng dung sao

Gan ruột xót vô cùng

Chắc tràn thé hai bà đang lực đục

Xin cáo biệt

Thần phải phi nước rút

Trà nợ nhà thân bày thước nem nịt

Lời cuối cùng Ngọc Đế hãy cười đi

Sóng muôn kiếp bên vợ hiền « Vương Mẫu ».

Táo quân VÕ-TRƯỞNG-TOÀN
cắn tấu

MÙA XUÂN 18

Dâng quê hương và tặng những người mang hoài bão

* TRẦN QUÂN

1. Mười bảy mùa Xuân qua.

Tôi lớn lên trên phần đất của bốn ngàn năm công nghiệp,

Với lời ru tha thiết :

Của mẹ của chị và của quê hương.

Viết gì đây khi mùa Xuân trở lại ?

Khi mình đang lạc lõng giữa những môi trường ?

2. Tôi nhớ :

Miền Bắc với danh sâm hùng vĩ

Ngọn Hoàng Liên biếu hiệu chí kiên cường
Núi Ba Vì vươn mãi giữa mây sương,

Và rừng xanh hùng vĩ đã vang lời ca chiến thắng.

Kia :

Sông Hồng đỏ thắm :

Nước trào sôi vang tiếng thép uy linh.

Đã bao phen giặc via kiep hòa kinh.

Và Sông Đuống, Sông Thái Bình dâng mạch

sống.

Đô Đống Đa với danh thân Sầm Nghi Đống.
Nợ Thắng Long lừng chiến tích Quang Trung
Năm cửa Ô.

Và Hà Tây khi buông kiếm thép oai hùng.
Tiếng chuông chùa mỗi lúc diềm thu không
Gây sầu nhớ trong lòng si viễn vú.
Qua dời núi, với Trường Sơn trấn giữ.

Đất miền Trung :

Thanh Nghệ Tĩnh khô cằn.

Nhưng :

Đã có những kỳ nhän

Đã có những người đi để dựng xây non nước.

Núi Tam Đảo vang lời thề thuở trước.

Đất Vũ quang hồn đức chí kháng quân thù.
Đẩy Hoành Sơn nung chí tạo cơ đồ.

Đã : mồ mang được nửa phần giang sơn phong phú.

Nợ Hải Vân ; kia đinh Ngự.

Đô Sông Hương mỗi đêm trăng xuôi thuyền lữ thú, có giọng hò

Giọng hò mái nhại vút không trung.

Có nhớ gì không

Đất Bình Định với hàng dừa xanh cao vút.

Đất Nha Trang với cát trắng biển hùng,

Đã lật với đổi thuong.

Bản Mê đường suối vàng.

Mang màu đỏ khô cằn để tạo nên lời ca quyết thắng

Mang tình thương, ôm ấp mong thanh bình.

Cho quê hương

Chói rực ánh hùng tinh và vang lời hát các giống Lạc hồng, qua bao ngàn năm, bất diệt.

Cho lời tha thiết :

Hà Cửu Long trải dà khắp Sông Hậu Sông Tiên,

Cho lúa mì màng triu hạt thòn tiên,

Cho dân tộc ca vang lời tạo dựng.

Bến Ninh kiều không tắt nắng.

Em Mỹ tho không vắng nụ môi cười.

Hà Tiên, buồm no gió trùng khơi.

Thất Sơn trồi dậy đáp lời

Xô bồ mặc cảm da vàng, thay bằng nỗi vinh của con Hổng cháu Lạc.

Và đất nước :

Sẽ không có miền Trung, miền Nam, miền Bắc,

Không sông Gianh, sông Bến Hải phân đồi.

Mà muôn người dân Việt một tiếng một lời,
« MỘT GIỌNG NÓI ÂM VANG TOÀN THẾ GIỚI. »

3. Môi trường đó không còn ai chờ đợi
Môi trường của chúng mình không « flore »,
hồng không tiếng nở giữa đêm khuynh.
Có chẳng là : hoa dâng dạ hội và tiếng pháo đón giao thừa
Khi mùa Xuân mười tám quay về trên non nước Việt.

VIẾT VỀ MÙA XUÂN

Trên những khía cạnh của niềm tin, tôi vẫn nghĩ rằng có một phép nhiệm mầu đi từ quyền năng của Thượng đế để để cho tôi mùa Xuân, ban cho tôi Thiên đường ngà ngọc mà tôi vẫn đánh mất thật vô tình từ lúc nào không biết, và chỉ hiểu rằng khi tôi rõ là không còn thấy những vò tư, hồn nhiên như ngày xưa thì mình đã lớn hẳn rồi.

Lại một mùa Xuân trở về, tôi thêm khôn lớn, nhưng tôi muốn kéo lại tuổi thơ, dì trên con đường hoa gấm ngày xưa, tôi muốn giữ lại ngày hôm nay, ngày hôm qua và những ngày trước để mãi mãi con người tôi không trở về với cát bụi. Nhưng tôi có tròn mơ ước không? Dù chỉ là một tí tí thôi, có lẽ là có, có lẽ là không, có lẽ là cả hai, có lẽ là tất cả. Tất cả những suy tư, những muộn phiền, những nuối tiếc của quãng đời êm ái và dễ yêu nhất.

Ngày xưa, những độ Xuân về, trong hương xuân thoảng thoảng, gió Xuân ấm áp quanh bao người thân yêu, tôi thấy mùa Xuân là Thiên đường ngà ngọc, nhưng bây giờ mùa Xuân cũng trở lại, tôi chỉ còn cảm thấy tuổi thơ thật là hạnh phúc mà đã vượt khỏi tầm tay. Tôi chỉ còn kỷ niệm và chỉ có kỷ niệm, tôi đã xa hẳn vùng thương yêu thân thành, tất cả những hành động mà

mуốn làm lại như ngày xưa còn bé, bây giờ đều vu vơ và vô nghĩa, nó lại gượng ép thế nào ấy.

Tôi muốn phá bỏ cái lớp vỏ này, tôi muốn dập tan xiềng xích suy tư kia, để còn được nghe trong tiềm thức giọng nói ngọt mật của tuổi thơ, tiếng hót trong trẻo của loài chim Họa mi vào buổi sớm Xuân dưới trời hồng, trong vườn Đào nguyên và những chuỗi cành rộn rã, cao vút như điệp khúc của bản tình ca được dạo trên phím dương cầm, hình như con người tôi còn lling động rất nhiều của ngày tháng cũ.

Tôi không di tìm, không chạy theo một án súng nào của Thượng đế, ngoài sự khao khát một thoảng bình yên và ngày thơ trên nét mặt, nhưng cũng vĩ đại vô cùng, hẳn là nó nằm trong lãnh vực của niềm mơ ước : một cách đòi hỏi để hiểu rằng mình thêm muôn, để được thêm muôn thế thời, chứ không thỏa mãn bao giờ, bởi vì nó chỉ là một ảo ảnh, một viễn tượng, một hình thái mơ hồ, mà cái gì mong manh thì có bao giờ hiện hữu đâu?

Nếu thời gian ngừng trôi, đời tôi không còn ngỡ ngàng, tôi còn mãi những tháng ngày sách đến mái trường thân yêu, để giảng dạy của thầy cô kính mến

dè di trên con đường có lá me bay, mà đôi khi ao ước giá mình là thi sĩ, thi thật là sung sướng biết bao!

Thời gian đã trôi qua lạnh lung, mùa Xuân này rời lại muà Xuân khác, khi một buổi sáng Xuân chợt thấy mình đã lớn, lớn hơn bao giờ hết như một loài chim dù lông cánh chập chùng lập bay vào đời. Tất cả thật tinh cử, nhưng là một cuộc họ hẹn để đến với đời tôi, xuôi về như dòng nước từ lòng biển, như một chút gió bụi hững hờ bay trên mắt. Tôi lại gặp sự hiện hữu của kiếp người, bằng một cơn lốc xoáy của thủy triều dè đưa tôi đi, dè đưa tôi về, chim đắm trong quá khứ, kỷ niệm...

Trên tay tôi còn cả cuộc đời, cả hiện tại và tương lai nữa, nhưng tôi chỉ thích thả hồn vào ký niệm, thời êm ái nhẹ nhàng và cũng thật vụ vơ, để dõi phút được nghe lòng mình thanh thoát. Trên tay tôi còn cả cuộc đời, nhưng Xuân này dã vè dù muà Xuân không trọn vẹn, tất cả hầu như xa ngút ngàn, ngút ngàn dè biết rằng mùa Xuân này còn hy vọng ở một mùa Xuân sau...

TỪ THY (11A)
(t. v. d. Hồn mẹ — Saigon)

Tin tức sinh hoạt.

(Tiếp theo trang 12)

1. Đỗ di Cư, Tư Thục Chân Phước Liêm, Gò Vấp.
2. Trần Quý Hải, Tư thục Thương Hiền, Saigon.
3. Nguyễn đức Hợp, Tư thục Trí Thành, Saigon.
4. Nguyễn khiêm Hùng, Tư thục Văn Học, Saigon.
5. Trần thị Xuyên, Công lập Lê văn Duyệt, Gia Định.
6. Nguyễn ánh Nguyệt, Tư thục Cửu Thế, Saigon.
7. Trần hữu Hạnh, Công lập Trường vinh Ký Saigon.
8. Trường thiên Thu, Tư thục Trường Sơn Saigon.
9. Lý trung Phát, Tư thục Trung Chính, Saigon.
10. Tô phúc Hoành, Tư thục Đạt Đức Gia Định.
11. Vũ thị Ngọc Oanh, Công lập Trung-Vương Saigon.
12. Trần dinh Hưng, Công lập Võ Trường Toản, Saigon.
13. Đỗ thị Ngọc Anh, Tư thục Ng yễn Bá Tòng, Saigon.
14. Dương quang Hiếu, Tư thục Thăng Long Saigon
15. Vũ thị Tâm, Tư thục Hưng Đạo Saigon.
16. Trần ngọc Chi, Tư thục Trí Dụng Saigon
17. Nguyễn minh Nghị, Công lập Chu-Văn-An Saigon.
18. Nguyễn thị Ngọc Liên, Tư thục Cơ Đốc, Gia Định.
19. Tôn nữ Hương Bình, Công lập Gia-Long Saigon.
20. Lê thanh Sơn, Cộng Đồng Quận 6, Saigon
Ban Giám Khảo gồm có :
 - Bà Mary Murphy
 - Ông Brad Arrington
 - Ông Frank Conway.Sau đây là kết quả kỳ thi bán kết nói trên :
 - Hạng nhất : VÕ TRƯỜNG TOẢN.
 - Hạng nhì : GIA LONG.
 - Hạng ba : TRƯỞNG VĨNH KÝ.
 - Hạng tư : TRUNG VƯƠNG.
 - Hạng năm : HƯNG ĐẠO
 - Hạng sáu : CƠ ĐỐC.

— Hạng bảy : CHÂN PHƯỚC LIÊM.

— Hạng tám : CHU VĂN AN.

Tuy là kỳ thi bán kết, bạn Trần dinh Hưng của trường nhà cũng được lãnh một tượng mạ vàng rất đẹp. Kỳ thi chung kết dành cho 24 thí sinh toàn quốc sẽ được tổ chức vào ngày thứ bảy 22-1-72 hồi 2 giờ chiều.

Nguyệt San VTT cầu chúc bạn Trần dinh Hưng gặp nhiều may mắn và sẵn sàng chờ đợi để hoàn thành chiến thắng do bạn vinh dự mang về cho trường nhà trong năm nay, sau các bạn Võ tá Chuốc (1970) và Nguyễn thái Đức (1971).

● TIN MỪNG

Nguyệt San VTT vừa được tin thầy Nguyễn mạnh Tuân, Tòng Giám Thị và thầy Phạm đặc Khánh, Giáo sư Pháp Văn vừa được Bộ Giáo Dục ban thưởng VĂN HÓA GIÁO DỤC BỘI TÌNH do sự đóng góp công lao của các thầy đối với ngành giáo dục.

Như vậy, kể cả thầy Hiệu trưởng, trường nhà đã được vinh dự nhận lẵng 3 Bội Tình Văn Hóa Giáo Dục trong hai năm 1970 và 1971.

Nguyệt San VTT thành thật gộp vui cùng quý Thầy và cầu chúc quý Thầy thăng tiến mãi trên con đường phục vụ nền giáo dục nước nhà, gặt phần hữu hiệu trong việc rèn luyện thế hệ thanh thiếu niên.

● TIN VỀ... NGUYỆT SAN VTT

Nguyệt San VTT vô cùng cảm kích khi nhận được sự ủng hộ và khuyến khích nhiệt thành của các bạn lớp ngày và đêm qua hai số 1 và 2 vừa qua.

Nhiều bạn đã gửi bài về cho Nguyệt San nhưng vì khuôn khổ tờ báo có hạn nên Ban Biên Tập đang khôn công chọn lựa để cho đăng dần. Riêng những bài có nội dung không lính mìn, bô cục cùa non kém, đương nhiên phải bị xép.

Cũng có nhiều bạn viết thư về khuyến khích hoặc đóng góp nhiều ý kiến xây dựng.

Một bạn lớp 11B đã viết như sau :

ĐỐN ĐỌC

Giai phasm xuân ĐÔI MƯƠI

để hưởng trọn vẹn một mùa Xuân như ý

Kính thưa,

Con rỗi vui mừng khi thấy tờ Nguyệt San số 2, được lồng vào hình ảnh Giáng Sinh, đã có nội dung đầy đủ. Tờ báo đã có :

— Các bài biện khảo của giáo sư và học sinh là một bước tiến xa trong phương pháp làm báo ở học đường, nhất là bài của giáo sư Nguyễn từ Lộc và anh Cao Minh Dung.

— Các bài tình cảm không còn tình chất da trai nữa (như các bài «Hương Giáng Sinh», thơ «Đêm Giáng Sinh», «Mùa Nhiệm»). Đương nhiên là bài của giáo sư Huỳnh hồng Cầm làm bả cỗ mục này

Ngoài ra còn có được các mục linh tinh khác như Phóng sự, Điểm sách, Cho đỡ buồn, Chè...chết luôn đều gây thú vị.

Tuy nhiên, trong cái hay nó vẫn có cái dở. Đó là :

— Những lời đề tặng ở các bài viết ra không thích hợp và bất công. Đáng bài là các bạn trong gia đình Võ trưởng Toản cùng xem mà lại đem tặng một hai người khác phải khiến họ cảm thấy ấm ách vì đã bỏ ra 15\$ mà không được tặng cho mình.

— Điểm thứ hai là mục «Điem sách». Con xin đề nghị sửa lại là «Giới thiệu sách» vì chúng ta (những người phụ trách mục này) đều là những kẻ hâm mộ (chưa khát úy) mà đã lên mặt điểm này điểm nọ thì hóa ra đã có tính riêng, đặc biệt với tác giả những người già hơn, đã cho ta những bài học trong sách đó.

Tổng kết lại, ngoài 2 điểm không đáng về hình thức, Nguyệt san Võ trưởng Toản số 2 đã tiến một bước rất xa, làm con thích quí, mua một lúc 2 số. Nếu có thể, mỗi tháng trường dành ra hơn 20 tờ để biến các trường bạn để họ đến trường xem thi chắc các bạn học sinh trường ấy sẽ nể lắm. Rất phục Ban Giám Đốc và các bạn Ban bảo chí và Học tập, nhất là Thầy Hiệu trưởng (còn cui xúm nhà thầy Quảng lo in) và anh nào đã tung ra 5 chương echo chít luồn. Con đã đỡ được 3 chương, còn 2 chương xin sẽ hóa giải sau. Phải đỡ cho được pha bí kíp cũ nghệ mới hay. Con rất mong các số sau sẽ tiến hơn nữa.

Bài thư
Con P.T. (11B)

● TIN GIỜ CHÓT : Bạn TRẦN ĐÌNH HƯNG đã đoạt GIẢI NHẤT cuộc thi HÙNG BIỆN ANH NGỮ TOÀN QUỐC. Như vậy trường VÕ TRƯỜNG TOẢN đã đoạt giải này trong BA năm liền.

Chi tiết cuộc thi sẽ được loan báo đầy đủ trong Nguyệt San số tới.

Đời Quang Trung.

(Tiếp theo trang 7)

Nếu bảo rằng : Cách Mạng là loại bô nhũng cái gì xấu xa lạc hậu, để thay đổi mới sang một cái gì tốt đẹp hơn, thì lại càng gọi Ngài là một nhà cách mạng.

Điều mà chúng tôi phải khen trước nhất Ngài là một nhà Cách Mạng Văn Hóa.

Nguyên người Việt Nam học chữ Hán vừa tròn 17 thế kỷ mà tới thời đại Ngài là vừa thứ thế kỷ 16, thời gian này cái nọc độc Tống Nho học Phết ở Trung Hoa đã lưu truyền sang Việt Nam (thời Lê mạt) tạo thành một đám sĩ phu chỉ có học mà không biết thực, Nguyễn Huệ là người thức phá được cái nọc độc đó, nên Ngài có sức cải cách duy tân, không chịu rập theo người Tàu và mọi điều hành sinh hoạt quốc gia, nhất nhất đều dùng chữ Hán.

Bởi vậy Ngài đã ra lệnh cải cách mọi lẽ hành chính, lấy tiếng Việt thay cho chữ Hán. Ngoài ra Ngài còn chấp thuận cho vị tham mưu Nguyễn Thiếp (La Sơn Phu Tử) lập ra Súng Chính Viện tuyển dịch các sách chữ Hán ra chữ Nôm.

Nếu Ngài không bị chết yêu, thì có lẽ văn hóa Việt Nam ngày nay đã đi tới đâu rồi (?)

PHẦN THỨ BA : CÁC SƯ GIA ĐÔNG TÂY NHẬN XÉT VỀ NGUYỄN HUỆ

Trước hết ta hãy kể các nhà chép sử Việt Nam vào triều Nguyễn trước đây, mặc dù họ phải gọi Nguyễn Tây Sơn là ngụy. Nhưng người ta vẫn thân phục vị anh hùng dân tộc này một cách kin đáo. Vì dụ có người đã biêt viết câu sau đây :

«... Tuy đặc tội u bẩn triều, diệt cát thể chí anh hùng giã». Nghĩa là : Tuy là kẻ có tội với triều đình ta (bản triều tức là Nguyễn Gia Long) nhưng đúng là một vị anh hùng cái thể...

Các sử gia nước Pháp, lẽ dĩ nhiên không bao giờ gọi Nguyễn Tây Sơn là ngụy. Chẳng những tuổ họ còn hể: sức đe cao. Chẳng hạn họ bảo :

«Nguyễn Huệ là Nã phả Luân của Việt Nam» Nã phả Luân là vị anh hùng độc nhất trong lịch sử nước Pháp, họ đưa Nguyễn Huệ ngang Nã phả Luân, đe cao như thế tướng không có gì hơn nữa.

Tuy nhiên, nếu đứng về phương diện quân sự mà bàn thì hai nhân vật này có thể giống nhau, nhất là binh diện hành quân tốc chiến quyết.

Nhưng nếu chúng ta đi sâu vào binh điện động cơ dụng binh thì hoàn toàn trái ngược nhau.

Vì Nã phả Luân chỉ vì cuồng vọng làm bá chủ Âu Châu nên đã lừa hàng trăm nghìn thanh niên Pháp đi quăng xác ròng chiến trường Âu lục. Trong khi đó Nguyễn Huệ, vị anh hùng dân tộc Việt Nam, đại quân 20 vạn quân Thanh chỉ là một cuộc chiến tranh tự vệ chống ngoại bang xâm lược mà thôi.

Cho nên các nhà viết sử Pháp không hề đem chiến tranh xâm lược, phản chính nghĩa của Nã phả Luân của họ để so sánh với cuộc chiến tranh tự vệ chống xâm lược của Nguyễn Quang Trung Việt Nam được.

Còn nữa, cũng một sử gia Pháp nói rằng : nước Pháp nói riêng, cả kim nói chung chưa có một ai bằng Nguyễn Huệ được. Muốn độ cùng Nguyễn Huệ, phải lấy đến 2 nhân vật lừng danh nhập lại thì mới so sánh được. Điều này có lẽ không ngoa.

Có sử gia Nhật Bản lại nhận xét rằng : Nếu Nguyễn Quang Trung không bị chết yêu, thì sẽ không có triều Nguyễn Gia Long trong lịch sử vì Gia Long làm sao mà đương đầu nói với Nguyễn Huệ. Đã không có triều Nguyễn trong lịch sử, thì sẽ không có 80 năm vong quốc vừa rồi. Nói một cách cụ thể : nếu Nguyễn còn sống, với đức tài của Ngài, Ngài sẽ biến Việt Nam trở nên phú cường, rồi cõi Á Đông sẽ có 2 nước Nhật Bản.

Gần đây nhất, khi phê bình sự thất bại của nhà Nguyễn Tây Sơn có một số người cho rằng : Quang Trung Nguyễn Huệ là một người nông dân, đứng đầu một cuộc cách mạng đánh đòn ngoại xâm, giải phóng dân tộc, vì Ngài là người của nhân dân, làm việc vì nhân dân, cho nên được toàn thể nhân dân ủng hộ, và đã thành công một cách vang, hách trặc.

Nhưng rồi sau khi thành công, thì chính con người ấy đã phản lại chủ trương lúc ban đầu : Nghĩa là sau đó nhà Nguyễn Tây Sơn vẫn lại cứ xây dựng ngai vàng, phong kiến. Phản lại nhân dân, tất nhiên sẽ bị nhân dân ruồng bỏ cho nên mới thất bại.

Phê bình như thế mới nghe qua có thể là

CÁO LỐI

Vì lý do kỹ thuật, một số bài đăng ở trang khác đã không ghi đúng số trang cần xem tiếp. Xin quý vị và các bạn thông cảm và điều chỉnh lại hộ.

Nguyệt san VTT

đúng lâm. Nhưng nghĩ cho cùng vẫn đề còn nhiều thắc mắc rất khó giải đáp.

Ví dụ : Lê Lợi cũng là nông dân, và sau khi đánh đuổi được quân Minh về Tàu rồi vẫn cũng cứ xây dựng để chế phong kiến như Nguyễn Quang Trung vậy. Tại sao nhà Lê được nhiều trăm năm mới mất ngôi, mà nhà Nguyễn Tây Sơn, sau khi Nguyễn Huệ chết, Nguyễn Quang Trung lên ngôi chưa được bao lâu đã bị sụp đổ ngay.

Tuy nhiên, chúng tôi là những kẻ hậu sinh kiếp thước được bao nhiêu mà dám quyết đoán nên xin nhường phèn nhận xét lại cho những bậc cao minh hơn.

PHẦN THỨ TƯ : NHỮNG HÀNH ĐỘNG TRÀ THÙ CỦA NGUYỄN GIA LONG ĐỐI VỚI NGUYỄN HUỆ

Nguyễn Gia Long sau khi giành lại đất đai của nhà Nguyễn Tây Sơn rồi, liền ngay ngày đến việc trả thù dòng họ này.

Trước hết, đối với những tướng lãnh của Nguyễn Tây Sơn bị bắt, Nguyễn Gia Long đều cho chịu nhục hình và chết thảm khốc cả, diễn hình nhất là cả việc 2 mẹ con bà Bùi Thị Xuân bị voi dày xéo Ké đến Gia Long còn cho đào mả Nguyễn Huệ lên, đem xương đốt ra tro bỏ vào một cái lu rồi đem chôn dưới nền một chuồng ngựa trong đường Mũ Khái & thành nội Huế. Con đường này nay đổi là Mai thuộc Loau. Chưa hết, Gia Long còn viết một tấm bảng treo lên nơi chuồng ngựa với hàng chữ :

« Nguyễn Huệ thụ hình xú »

Có nghĩa là « Nơi Nguyễn Huệ thụ hình »,

Còn thủ cấp cha Nguyễn Huệ thì bị đem làm đồ đựng nước tiểu trong ngục.

— Trở lại trên ta thấy rằng : Phải chẳng đây là một vết nhơ trong lịch sử phong kiến nói chung, triều Nguyễn Gia Long nói riêng ?

Trước khi chấm dứt buổi nói chuyện, chúng tôi trân trọng thỉnh cầu giao sự và toàn thể các quý bạn đồng học hãy thành thực phê bình xây dựng, nhất là bồ câu những điểm thiếu sót của chúng tôi trong tài liệu thuyết trình.

Vì đây, như trên chúng tôi đã nói, là một buổi học tập chung mà thôi.

Sơ thảo và thuyết trình :

Nguyễn Quang Tấn và Vương Thiên Phước
lớp 8/5

Giáo sư hướng dẫn : Nguyễn Kim Dũng

Tuốt Girom Mài

«Đuối trang bao độ tuốt girom mài» Câu thơ của Đặng Dung đã nói lên sự trại rèn khổ hạnh đê chờ ngày... Tuổi học sinh là tuổi hy vọng, là tuổi rèn tập. Mục thường xuyên này thử đê nghị với các bạn về các vấn đề trên. Hy vọng đón nhận ý kiến của các bạn.

phụ trách : CAO MINH DŨNG

YÊU THƯƠNG

Không, tình yêu không phải là những gì mà ta đặt ra, tình yêu không phải đê được lợi lộc, tình yêu không cần thời thúc ép buộc, tình yêu không phải là kết quả của sự hối. Tình yêu đích thực phải là những tình tự mà ta cảm nhận một cách tự nhiên. Tại sao một người ăn mặc lại rời nước mắt khi một đứa trẻ lên ba bỗng dừng chạy lại cho một đồng bạc mà lại dừng đứng trước một trăm đồng của một người lớn ? Tại sao ? Có phải vì người ấy cảm nhận được tình yêu, một tình yêu vô vị lợi, một tình yêu tự nhiên của đứa trẻ lên ba ấy ? Có phải vì người ấy biết rằng hành động của người lớn kia không phải vì tình yêu mà vì người ấy đang đê với một người đẹp hay người ấy là một ông Tông Trưởng, một nghị sĩ trong một cuộc lê ? Rất nhiều đứa trẻ tự nhiên có những người cùi chỉ yêu thương đối với những khôn khờ, đỗi với con vật đáng thương, với một đứa bạn cần giúp đỡ. Ta không thể có được những tình yêu đó hay sao ? Ta không thể tỏ vẻ từ ái mến thương đối với người bạn, đỗi với một lao công ; giúp đỡ không vị lợi một người khôn khờ, săn sóc một con chó, nồng nịu một cành hoa... mà không phải do thấy ta dạy xâ hội ta buộc vậy hay sao ? Ta không nên bắt chước những đứa trẻ đó — những đứa trẻ, nhưng với tình yêu đích thực, nó đã là thay ta, đỗi vì đại hơn ta — hay sao ? Yêu thương, không phải là một lý tưởng, một điều mà tôn giáo ta dạy bảo. Yêu thương là khơi dậy những tình tự sẵn có trong ta, khơi dậy bằng cảm nhận chứ không phải bằng định nghĩa bằng những biểu lộ già tao.

x
x x

Với một tình yêu đích thực, thế giới sẽ không còn tranh chấp, thù hận, không còn gai cáp, chiến tranh, con người hoàn toàn được giải phóng, thoát khỏi mọi ràng buộc, sự bã.

Khi ta nói ta yêu thương cha mẹ, thầy giáo ta vì họ đã sinh dưỡng, dạy dỗ ta. Ta cảm thấy an tâm được nương tựa vào họ. Và vì thế, ta thấy có bão phan phải phục tùng họ. Như thế có phải là

thương yêu không ? Hay là sự hối ? Ta sự hối vì nếu không có họ ta không biết nương tựa vào đâu. Và một tình thương, bắt nguồn từ đó là một tình thương già tao. Chừng nào ta không còn phải nương tựa vào họ nữa, ta không còn tung phục họ nữa thì một số vì cho là bão phan nên vẫn tiếp tục giữ cái hình thức đó ; còn một số khác thì phản kháng lại. Trong khi đó, một số các bậc cha mẹ, thầy giáo muốn ta được tốt đẹp đê làm công trình hân diện đê : thương yêu, ta, thầy cần bảo vệ ta và vì thế họ thấy rằng họ có quyền uy đỗi với ta, bắt buộc ta phải vâng lời họ. Nhưng yêu thương có phải là bắt buộc kẻ khác phải tùy thuộc vào mình không ? Đến khi người trè muốn thoát khỏi sự lệ thuộc ấy và người già nghĩ rằng họ có quyền ép buộc vì họ « thương yêu » thì sự tranh chấp phát sinh và cứ thế liên tiếp tái diễn từ thế hệ này qua thế hệ khác.

Người ta bao trè và già không hợp nhau. Nhưng với một tình thương đích thực, tình thương không bắt người khác tuân phục mình, cũng như không thấy có bão phan phải vâng lời một cách máy móc người khác, thì sự tranh chấp làm sao xảy ra được ?

Khi tôi nói tôi yêu thương cha mẹ tôi, thầy giáo tôi, bạn bè tôi, đất nước tôi... và anh, em thương yêu cha mẹ anh, thầy giáo anh... thì chúng ta có thực sự yêu thương họ không ? Hay chúng ta, tôi yêu tôi, anh yêu anh qua họ ? Tại sao tôi không yêu những gì của anh và ngược lại ? Thế rồi vì tôi yêu tôi, anh yêu anh, chúng ta so sánh lẫn nhau, và chạm lẫn nhau, thù hận lẫn nhau và cuối cùng chiến tranh phát sinh, chúa g ta giết nhau vì chúng ta yêu thương ? Với một tình thương đích thực, một tình thương vô vị lợi thì làm sao chúng ta cạnh tranh nhỉ ?

Với một tình thương tham lam, tôi sẽ đòi dãi với một bắc lao công, một người thợ hàn, một bắc tài xế với một thái độ gần như khinh khi hoàn toàn. Nhưng với kẻ giàu, ông chủ nhà băng, một người quyền thế, ông cố đạo, ngài Bộ trưởng, tôi sẽ đứng nghiêm, kính cẩn chào. Tôi kính trọng họ ngay Từ đó phát minh ra giải cấp bắc lao công, người thợ hàn.. muôn thành ông chủ nhà băng, ngài Bộ trưởng. Và tôi, tôi cũng vậy. Sự tranh chấp, sự ganh ghét sẽ xảy ra. Nhưng với một tình thương đích thực, tôi sẽ đổi dãi với họ như nhau, tôi sẽ vui vẻ làm tròn nhiệm vụ của mình, mọi người sẽ biết chọn công việc thích hợp với mình và góp phần vào việc san bằng cái gai cấp thấp nát này.

Không tình thương thi cây cối, chim muông, cánh hoa, nụ cười của người, con gái dòng sông cuộn chảy.. tất cả đều vô nghĩa. Chúng ta có thể thưởng thức vẻ đẹp của một bức tranh, của một thiền sư hay cái hay của một bài thơ, tiếng nhạc của suối, thác.. nhưng điều đó chỉ có nghĩa khi có tình thương. Tình thương là một sự hòa hợp giữa nội tâm và ngoại cảnh. Tôi có thể tạo ra một kiến trúc tuyệt vời, bản nhạc thật hay nhưng không có tình thương thì kiến trúc kia, mảnh vươn kia chỉ biếu hiệu lòng tự kiêu tự đắc của tôi thôi..

Chúng ta yêu thương, yêu thương và .. yêu thương. Nhưng phải biết thế nào là yêu thương. Bằng không đó chỉ là một cách thế giả dối, thà dứng nắp sau danh từ yêu thương còn hơn.

Tháng giêng một chín bảy hai
TÙ VÂN — CAO MINH DŨNG

Tôi không thể sống được mà không có tình thương. Cứu trên đã nói lên sự thật yêu của tình thương đối với con người. Yêu thương. Và được yêu thương. Ôi ! Còn niềm hạnh phúc nào hơn ? Còn nỗi khao khát nào hơn ? Cứu anh Cứu tôi. Cứu tất cả mọi người chúng ta.

Nhưng thương yêu là gì ? Một lý tưởng xa vời mà các tôn giáo thường đê cao là những qui luật mà ta theo đê sống đạo đức ? Hay là những tình tự mà ta cảm nhận một cách tự nhiên ?

Người ta chỉ theo những lý tưởng, sống theo những qui luật khi họ nghĩ rằng chúng đem lại một lợi ích nào đó. Nhưng yêu thương có phải là đê đem lại lợi ích cho ta ? Tôi yêu thương cha mẹ tôi vì cha mẹ tôi sinh dưỡng tôi, tôi yêu thương thầy giáo tôi vì Người đã dạy dỗ tôi, tôi yêu thương người bạn vì đã cùng tôi chia ngọt xé bùi.. Tôi yêu thương thực thê nào đó vì thực thê đó mang lợi ích cho tôi. Thế có phải là tôi yêu thương hay là tôi đồi chác ? Tôi yêu đứa con của tôi, tôi yêu đứa học trò GIỎI của tôi, tôi yêu con chó xinh đẹp của tôi... vì nó chứng tỏ công trình của tôi, chứng tỏ tài năng của tôi, nó làm hân diện tôi.. Thế có phải là tôi yêu thương chúng hay là tôi yêu thương tôi ? Nếu tôi thực sự yêu thương, tại sao tôi không yêu đứa con người khác, cha mẹ người khác, đứa học trò đỗi của tôi, con heo hay con gà.. ? Không, tình thương đích thực phải là tình thương vô điều kiện, tình thương không cần biết đến lợi lộc là gì.

Khi người ta cho thương yêu là một lý tưởng phải theo, người ta đã dùng đê lén lý trí đê tưởng tượng tình thương phải như thế này, phải như thế nõi, người ta gán cho nó nhiều nguyên nhân, nhiều tính chất và từ đó, người ta tạo ra những khuôn mẫu hành động, những quy luật phải theo đê thực hiện « tình thương ». Nhưng đó có phải là tình thương không, hay chỉ là ý tưởng ? Và khi thương yêu là những qui luật « phải » theo : ta « phải » thương yêu thi thương yêu đó có phải là tình yêu đích thực hay không ? Khi chúng ta « phải » thương yêu cha mẹ (nếu không là bắt buộc), « phải » thương yêu tờ quốc (nếu không là bắt trung), phải thương yêu đồng loại (nếu không là bắt nhân)..., khi chúng ta bị thô thi thức, bị ép buộc thương yêu rồi chúng ta « thương yêu » thi phải chẳng là chúng ta đang đeo một mặt nạ, đóng một màn kịch ? Và như vậy, phải chẳng chúng ta « yêu thương » vì chúng ta sợ hãi ? Chúng ta che dấu sự sợ hãi của chúng ta — sự sợ ép buộc, sự sợ o� đơn — bằng « tình yêu » ; « tôi không thể sống được nếu tôi không có tình thương ».

Đời Quang Trung.

(Tiếp theo trang 2)

nhan danh là những nồng dân áo vải đứng lên làm một cuộc cách mạng, đa số các người hưởng ứng đều là thành phần nông dân cả. Như vậy việc làm của ba anh em Nguyễn Huệ đã ngược lại quyền lợi bần thiu của một thiểu số phong kiến thi tráng sao cho khỏi những sự đối kháng của tầng lớp này, đó là việc đánh Chúa Nguyễn, diệt Chúa Trịnh và dẹp cả cuộc nổi loạn của con cháu nhà Lê như Lê Duy Chi & Tuyên Quang và Trần Quang Châu ở Bắc Ninh vậy.

Năm 1777 Nguyễn Nhạc được chúa Trịnh phong làm Cung Quốc Công. Rành tay ở miền Bắc, Nhạc sai Nguyễn Huệ cùng Nguyễn Lữ đem quân ào ào vào đánh Gia Định bắt được Tân Chính Vương và Thái Thượng Vương ở Long Xuyên rồi đem giết đi. Mùa Đông năm ấy Nguyễn Ánh được Đỗ Thành Nôn giúp lấy lại được Gia Định và Sài Gòn tiến ra Bình thuận. Đến năm 1782 Nguyễn Nhạc và Nguyễn Huệ lại vào đánh Nguyễn Ánh, Nguyễn Ánh thua chạy ra Phú Quốc.

Mùa Thu năm 1782 Chu văn Tiếp từ Phú Yên vào giúp Chúa Nguyễn, tướng Tây Sơn thua chạy ra Qui Nhơn, Nguyễn Ánh về lấy lại Gia Định. Đến 1781, Nguyễn Huệ vào đánh lần nữa. Nguyễn Vương thua phải chạy ra Côn Lôn, qua Phù Quốc rồi sang Xiêm cầu viện. Năm 1784 Nguyễn Ánh đem quân về bị Nguyễn Huệ đánh cho đại bại phải rút về. Nguyễn Ánh lại qua Xiêm trú ẩn.

Trong lúc Nguyễn Ánh còn ở Xiêm, không lo ở mặt Nam, Nguyễn Huệ đem quân ra Bắc diệt Trịnh.

Thế là vi tranh giành ánh hưởng với Nguyễn Tây Sơn mà Nguyễn Ánh đã đem quân đội ngoại bang về đáy xéo đất nước, Song vị anh hùng dân tộc Nguyễn Huệ đánh cho đại bại.

Năm 1786, Long Nhượng tướng quân Nguyễn Huệ cùng Nguyễn Hữu Chỉnh và Vũ Văn Nhậm đem quân ra Bắc. Chỉ vài trận, một vùng đất Thuận — Quảng lọt vào tay quân Tây Sơn hết. Các danh tướng Trịnh, kể từ trận kè đầu hàng rồi chết cả. Bình định xong Thuận Quảng, Nguyễn Huệ cao đại quân tiến ra Bắc với danh nghĩa « Phù Lê Diệt Trịnh ». Từ Quảng Bình đến Thanh Hóa, đâu đâu cũng theo gió mà chạy dài. Ra đến Sơn Nam bấy giờ mới gặp đại quân thủy bộ của Trịnh do Trịnh tự Quyết — h hưởng thống lĩnh, Nguyễn Huệ dù quân Trịnh bắn hết đạn rồi tấn công

quân thủy bộ của Trịnh thắng tiến đến Hưng yên không gặp một sức kháng cự nào đáng kể.

Tất bại ở Sơn Nam, chúa Trịnh gọi Hoàng phùng Cơ về đóng quân ở Hà Đông để giữ Kinh thành. Quân Trịnh đóng ở hồ Vạn Xuân, song le khi quân Tây Sơn đến quân Trịnh lén bờ chơi không hay biết gì cả. Quân Trịnh lại đại bại một lần nữa. Chúa Trịnh Khải phải bỏ kinh thành chạy lên Sơn Tây. Nhưng đến Phúc Yên bị nhiều người nhận ra bắt đem nộp cho Nguyễn Huệ, đọc đường Trịnh Khải tự sát thế là họ Trịnh cáo chung. Một triều đại nhà chúa kéo dài trên 200 năm đã bị đánh đổ trong hơn hai tháng. Như thế thật là một kỳ công hiếm có trong sách sử.

Diệt xong họ Trịnh, Nguyễn Huệ vào triều kiến vua Lê. Nhà vua gả công chúa mới 16 tuổi là Ngọc Hân cho Nguyễn Huệ.

Sau đó Hiền tông băng, Nguyễn Huệ lập tự tôn Chiêu Thống lên ngôi và rút quân về Nam.

2) CHỐNG NGOẠI XÂM.

Nói tới ngoại bang xâm lược đối với dân tộc Việt-Nam thời xa xưa phải trước nhất đến Đế quốc Phong kiến Trung Hoa, một nước ở sát nách rộng lớn gấp 26 nhiều hơn, lại nặng óc thôn tính đồng hóa, và cũng đã thôn tính rồi có sức đồng hóa Việt Nam qua 5 thời kỳ ngót một nghìn năm, nhưng cuối cùng vẫn bị tiền nhân chúng ta tổng cõi về xú, đó là nhờ những nét ưu Việt, hay nói cụ thể là tinh thần anh dũng bất khuất của dân tộc Lạc Việt.

Trong trường kỷ lịch sử ngót hai nghìn năm để quốc phong kiến Trung Hoa luôn luôn canh chừng dân tộc Việt bằng cặp mắt rinh mò theo dõi, bèn gặp một khe hở nào đó là nhảy vào sinh sôi, gây chiến tranh xâm lược để cướp nước ta.

Nhất là mỗi khi gặp những tên mài quốc bản địa đưa lời cầu viện là bọn Tàu đem quân sang ngay.

Và như trên chúng tôi đã trình bày, khi Lê chiêu Thống bại vong, chạy sang nhà Thanh cầu viện triều đại phong kiến này, 20 vạn quân sang Việt Nam gây chiến tranh xâm lược, định nuốt chửng nước ta, nhưng đã bị Quang Trung Nguyễn Huệ đánh cho một trận tan tành, không còn manh giáp vào tháng giêng năm 1789 chúng ta thường gọi là chiến thắng Đống Đa vào ngày 5 tháng giêng năm 1789 tới nay vừa đúng 183 năm.

Phê bình về trận chiến thắng này, một sử gia Pháp đã viết :

« Đọc lịch sử chống xâm lăng người Tàu của dân tộc Việt từ triều Lê, Lý, Trần, Hậu Lê hầu hết là áp dụng du kích chiến, ngoại trừ Quang Trung Nguyễn Huệ, từ phương pháp chuyền quân hỏa tốc, cũng như trận địa chiến tốc chiến tốc quyết đã đánh tan 20 vạn quân Thanh. Đáng là một điều đặc thù không giống một nhà quân sự nào, từ trước tới nay.

Ngoài ra chúng ta cũng cần phải khen thêm về việc đánh đuổi quân Xiêm.

Khi Nguyễn Gia Long bị đại bại, cùng Chu văn Tiếp bỏ chạy sang Vọng Các cầu viện Xiêm.

Hiết ra Xiêm cũng chẳng phải là một nước mạnh mẽ gì, nhưng nước này cũng có một truyền thống hay phát cờ theo kè mà h ðè ăn

hiếp kè yếu, lịch sử Xiêm luôn luôn xâm lược Lào đã chứng minh điều đó.

Được Gia Long rước về, con voi Xiêm là tức tốc che quân đội sang với danh xưng giàp chúa Nguyễn để đánh lại Tây Sơn, nhưng quân vira kéo tới địa cầu, đã bị Nguyễn Quang Trung chém đánh cho đại bại, đến không còn manh giáp.

C — CHÍNH NGHIỆP

1). THỐNG NHẤT LÃNH THỒ BỊ QUÁ PHẦN SUỐT 100 NĂM (1782-1771)

Từ trước tới nay, mỗi khi viết về Nguyễn Gia Long người ta thường nói Gia Long có đại công trong việc thống nhất lãnh thổ từ Nam chí Bắc.

Nhưng thực ra sự nghiệp thống nhất lãnh thổ chính là do Nguyễn Quang Trung khai sáng, còn Gia Long nếu có thì cũng là người tiếp tục sự nghiệp mà thôi.

Vì nếu không có Quang Trung Nguyễn Huệ người thống nhất lãnh thổ Việt Nam lúc đó là nhà Thanh, vì Lê chiêu Thống rước về, quân Tàu sang chiếm hết, còn đâu đến phần để Gia Long thống nhất.

Và ai đánh bại Lê — Trịnh để lắp bằng con sống Gianh nếu không phải là Quang Trung Nguyễn Huệ.

Nếu bảo rằng thống nhất lãnh thổ bằng cách nhử cậy vào ngoại nhân là một điều không thể có, thì Nguyễn Gia Long không phải là người thống nhất lãnh thổ, mà là người đã phết lên một vết mổ để cho 56 năm (1801-1858) sau đó, dân kiêm thực dân Pháp mới hò vào tẩm thực nước ta mà thôi.

Cho nên chính Nguyễn Quang Trung mới là là người thống nhất lãnh thổ vậy.

2) Cải cách Duy Tân

Nếu như phải tìm một danh từ thời đại để mô tả thân thế sự nghiệp Ngài Quang Trung Nguyễn Huệ thì có lẽ chung ta phải tôn xưng Ngài là một vị anh hùng cách mạng. Vì : nếu bảo rằng cách mạng dân tộc, thì Ngài là người đẹp, nội loạn chống ngoại xâm, để thống nhất lãnh thổ.

(Xem tiếp trang 7)

ĐỌC VÀ CÓ ĐỘNG

Nguyễn san VŨ-TRƯỞNG-TOÁN

VÒNG QUANH CÁC TRƯỜNG BẠN

Một buổi sáng, chàng phóng viên nhà ta hi hóng xách tay và vào trường với ý định sẽ bắt đầu học hành đúng hoàng vị thật ra, ngày hôm trước đó chàng đã bị chị Tòng mời lên văn phòng gửi cho tờ giấy di chúc nên chàng đã sợ cảnh trên học đường làm rỗi. Thế nhưng...bỗng có tiếng gọi từ phía Phòng Hốt Tóc vọng lại. Ài đó? Chàng phóng viên nhà ta bèn quay lại và bắt gặp hai tên Tòng (Tòng Thư Ký) và chí chóe (Trưởng khối báo chí) đang đứng trước cửa Phòng Hốt Tóc, tóc tai nhăn nhúi và cười cợt hồn hồn. Hai tên con trai đưa tay vẩy vẩy. Giờ đây! Bố tinh bắt tay hốt tóc luôn sau hai ông! Giờ hoài! Đã chơi với tụi này không? Đã dắt Phóng vấn các trường bạn tí thôi mà...Báo chí mà.., O.K! Đã thi đi. Số giờ Chờ con nhà Thọc Tát (Trưởng khối Khánh Tát) một chút đã nhé!..OK...

GIA LONG

Hai chiếc xe «Made in Nhật Bản» kéo bốn thằng con trai đang xả thân vì nghĩa vụ (đúng không đó Thắng, Cường, Thành?) ào vào trong trường các cô nữ sinh «áo tắm» thật nhanh. Mau lèo kèo trè! Ủ! Con nhà Tòng xách tờ giấy giới thiệu vào trình bà Giám Học trong khi chàng phóng viên nhà ta đưa mắt nhìn quanh. Trời ơi Trường gì mà rộng thế hả Gia Long? Chả bù với VTT, ngay cả cái sân đê xe và bóng bàn mà cũng phải nhè vỗ mượn đỡ. Chờ đợi một lát thì chị Tòng tới kéo theo hai chị Trưởng và Phó Răng Nghệ Răng Gừng. Chào chị! Tụi này tới có làm phiền chị lắm không? Không sao đâu! Chị Tòng cười. Giấy gọi tôi ra vào lúc tôi đang bị bà... quay corsair mà. Thế thì chị phải cảm ơn tụi này ài chó! Cứu tinh đến đúng lúc quá mà...

Coi Tòng GL cười (lại cười) rồi dẫn anh em VTT đi thăm khắp trường. Đầu tiên là Thư Viện, Hồ bơi (không có nước), Giảng đường, Câu lạc bộ (có bán bi cuốn), Võ đường Aikido, Sân tập thể thao rồi Phòng thí nghiệm Vạn Vật và PTN Lý hóa.— Gia Long giàu quá hả chị? — Vâng! Thế thì chắc GL có nhiều phương tiện và sẽ hoạt động mạnh lắm nhỉ.— Đầu có chị Tòng khiêm nhường. Giàu vậy chứ còn hoạt động thì cái gì cũng dở hết! Nhưng dù chị Tòng vẫn khiêm nhường, Phóng viên nhà ta vẫn ghi chép các sinh hoạt của GL và trình bày cho các bạn theo thứ tự sau đây:

HỌC TẬP: Gia Long có vào khoảng 100 lớp học và hơn 5 ngàn học sinh. Tỉ số học sinh đậu Tú Tài I và II: 90% với 2 Túi Uu (cận thị giống Vũ son Hải nhà ta cả đấy!)

BÁO CHÍ: Đang cho ra Nguyệt san số 1 in offset.

Chủ đề báo xuân viết về: «Quê hương và tình người».

VĂN NGHỆ: Đã dồn hết lực lượng để tổ chức văn nghệ kỷ niệm 50 năm thành lập Ban Trung học ở trường và Quốc Thanh, có bán vé vào ngày 23 và 24/12 và sẽ tổ chức Đại hội cầu lục.

THỂ THAO: Có sân tập và hồ bơi sẵn trong trường nên hoạt động mạnh.

TRẬT TỰ: Còn thua VTT xa (Các chị GL lại khiêm nhường nữa mà!). GL hẹn là sẽ đến thăm VTT một ngày bất ngờ xem trật tự, nhất là hàng xe Nhật, có còn đẹp như hôm ra mắt ban

Phóng viên VTT

đại diện VTT nữa không (sức mẩy mà ngắn nhỉ?)

XÃ HỘI: Đã thành lập Tuần lễ cứu trợ được hơn 100 ngàn (VTT hơn 300 ngàn, oai chưa?) và đặc biệt người ta Trung lo về xã hội...

Cuối cùng, các chị đại diện GL cho biết cảm tưởng về các người VTT: «Đầu tiên thì GL hơi sợ vì VTT có vẻ ăn nói ghê lám, nhưng về sau thì lại thấy VTT dễ thương và nếu VTT bằng lòng, GL xin làm em VTT luôn cho thắn»

— Cám ơn G.L nhé! Nhưng đâu dám nào!

Bốn chàng trai đất V.T.T chào giờ từ rời khỏi GL mà bén tại vẫn còn vắng vắng lời chị Phó Răng Nghệ: «VTT với GL xa thì xa nhưng... hữu duyên thiên lý năng tương ngộ (dân ban C mà!), VTT nhé!»...

HÒ NGỌC CẨM

Hai chiếc xe Nhật với vỗ rời vùng phố thị để trở về Gia Định và tìm về Hồ ngọc Cầm. Sau một màn thủ tục, bốn tên V.T.T được diện kiến anh Tòng rồi Đệ I Phó Tòng, rồi anh Trưởng chí chóe và anh Trưởng chật chội. Có một điều đặc biệt là 4 người HNC đều to lớn như các tay thể thao già và ăn nói rất là hoạt bát, nhất là họ có vẻ kiêu hãnh được làm người HNC... Và sau đây là đại khái các hoạt động của HNC, đã và sẽ thành hình :

HỌC TẬP: Giáo dục học sinh mọi hình thức (phát thanh học đường) diễn thuyết, ghi chép các tác phẩm trên bảng sơn trước công...) nhưng cũng như VTT, HNC có vẻ nghèo (phòng thí nghiệm và sân chơi phải mượn từ một cơ sở bên cạnh) và đặc biệt số lớp và số học sinh tương đương với VTT (40 lớp học, hơn 2 ngàn học sinh)...

BÁO CHÍ: Báo Xuân đã lên khuôn (sớm quá nhỉ?) và không có chủ đề nhưng tiêu chuẩn thì là Gia Định (ranh giới từ Lê Văn Duyệt trở về) và Mùa Xuân. Có giải bích báo «Quê hương Mùa Đông» và «Đã chiến» cho các lớp.

VĂN NGHỆ: Phản đối «Văn nghệ ngoại lai phi dân tộc» và tìm về quê hương bằng các bài hát cộng đồng do các nhóm «Văn công Khai Phóng», và «Thiếu nhi Văn Công» trình bày với những nhạc cụ thật là giản dị nhưng rất đặc động lòng người.

THỂ THAO: Đã tranh và đoạt được nhiều giải Thể Thao & vùng Gia Định.

Đội banh HNC đã bằng lòng nhận lời của VTT để đấu giao hữu rồi đấy!

TRẬT TỰ: Rất là khắt khe về việc trốn học (thảo nào H.N.C giờ học không có bóng dáng học sinh nào ở ngoài cả), đi học trễ (duổi học cả ngày) và đeo tóc dài (trong khi chờ đợi sự thành lập phòng hốt tóc như VTT, Cụ Tòng HNC đã từng dùng «tondeuse» sờn nhiều chiếc đầu để cảnh cáo. Ghê thật!).

XÃ HỘI: Đặc biệt là «quý tình thương» cho các anh em nghèo.

Sau cùng, anh Tòng H.N.C cho biết cảm tưởng về các người V.T.T : «kỷ luật và cởi mở. H.N.C có cảm tình với V.T.T nhiều nhất đấy!»

Cám ơn anh Tòng H.N.C nhiều nhé!

TRUNG VƯƠNG.

Phái đoàn trở lại Trung Vương và các chàng hiệp sĩ phải vượt qua rất nhiều cửa ải mới gặp được hai chị Tòng và Trưởng khối báo chí T.V (kinh công cao cường nhất T.V còn gì nữa!). Tuy dù chỉ gặp được 2 người, nhưng chị Tòng T.V lại rất nắm vững các sinh hoạt nội bộ nên cuộc phỏng vấn không có gì trắc trở cả.

HỌC TẬP: Với 57 lớp, hơn 3 ngàn học sinh, Tỉ số đậu Tú Tài lên đến 80% với 1 Túi ưu ban A (cũng lại cận thị như con nhà Hải). Điều lập thêm một Sinh tiếp vụ bên cạnh Thư viện như VTT...

VĂN NGHỆ: Hay và rất đầy đủ. Cứ xem chương trình hôm ra mắt ban đại diện là đủ rồi!

THỂ THAO: Luyện tập yết dù hết bộ môn nhưng thường chỉ tranh giải ở buổi lễ «Hai Bà».

TRẬT TỰ: Có đặt ra những hình phạt như cấm túc, hội đồng kỷ luật » để cấm học sinh. Đang cố gắng bắt học sinh đeo xe thẳng hàng như V.T.T và coi như có kết quả rất khả quan (Lời chị Tòng).

XÃ HỘI: Được hơn 200.000 ngàn và đã cử giáo sư cùng học sinh đi trong ba ngày để cứu trợ miền Trung. Ngoài ra, còn có chiến dịch «nô đùi heo đất»...

Cuối cùng, các chị TV, khi nói về cảm tưởng của mình về các người VTT, đã cho biết như sau: «một người láng giềng có trật tự, kỷ luật và tương đối tốt».

Còn về thái độ đối với những tên ngòi quét Hẹn (đặc biệt đầy nhé), khi tên Chí Chóe Thắng đặt câu hỏi, chị Tòng đã cho rằng đó là một hành động không có gì là xấu và trái lại, còn để thương nhớ là đáng khác.. Và chị cho rằng đó là một đặc điểm của các người VTT (cám ơn chị Hương lâu nhé nhưng còn các bạn V.T.T mến yêu của tôi ơi. đừng lấy thế mà... vì col chúng bị đuổi ba ngày đấy!)

Bài phóng sự «Vòng quanh các trường bạn» chấm dứt ở đây sau khi tên bốn con trai của bộ trưởng về trường và vào lớp học.

Vì lý do «việc báo gấp như việc lửa» các bài vở đã sắp sẵn để lên khuôn) cho nên nhiều trường «đặc phái viên» bồn bối đã không tới kịp và, nếu có thè, xin hẹn các bạn vào dịp khác. Riêng về bài phóng sự này, nếu có điều gì sai lầm thiếu sót xin các bạn vui lòng thông báo, nhất là các trường bạn...

PHÓNG VIÊN VTT

CHO... CHÍT LUÔN

Mặc dù là đã có lời «cảnh cáo» rằng đừng có vị nào quá chân chỉ hặt bột trả lời từng điểm một mà sớm iịch, nhưng có nhiều vị vì muốn chứng tỏ «con tim chân chính không bao giờ biết nói dối» nên đã bắt cháp lời cảnh cáo trên mà trả lời rất tròn thành thật (thí dụ để biết một quả trứng không phải là trứng gà lộn, thi phải thực hiện một thí nghiệm hết sức vĩ đại, bằng cách bỏ quả trứng vào một chậu nước, nếu đứng yên là trứng gà thường, nếu ngo ngoe ngọ nguậy thì đích thị là trứng gà lộn). Kết quả của sự thành thật trên là trong gần 100 vị gửi chiêu hòa giải, chả có vị nào đỡ nỗi hoàn toàn 5 chiêu cả. Điều này khiến Tếu Sinh rất buồn lòng nhưng thầy Hiệu trái lại cứ cười toe toét Tuy nhiên gọi là cũng dễ khuyên khích và nâng đỡ qui vị trên con đường võ học, Tếu Sinh đã lựa được 2 vị tương đối nhanh chân lẹ tay và đánh đố chính xác nhất và dễ nghị với thầy Hiệu để cấp giải thưởng khuyến khích. Đó là các vị :

- TRẦN VĂN HÀ (%):

- NGUYỄN VĂN KHOA (%):

(Mời 2 cụ đến văn phòng thầy Hiệu để lãnh thưởng)

Sau đây mời qui vị «nghiên cứu» kỹ cách hóa giải 5 chiêu vừa dzồi :

* Chiêu thứ nhất :

Dép Côn Cọp bị.. đứt. Có nhiều vị cho rằng Côn cọp gót dép dễ hít đất, nhưng nếu hít đất thi phai hít bằng tay chờ bộ hít bằng

chân sao mà phải gót dép, hay đó là lỗi hít đất mới của qui vị ?

* Chiêu thứ nhì :

Qui vị học Hóa học mà không biết khi nào đặc là dở lầm dấy. Xin thưa rằng đó chính là KHÍ ĐÁ.

* Chiêu thứ ba :

Chẳng phải con cá con kê gi hết mà là CON BẮT HIẾU.

* Chiêu thứ tư :

Chỉ có 1 cách chắc chắn nhất để biết một quả trứng không phải là trứng gà lộn khi nó là quả, TRUNG VỊT.

* Chiêu thứ năm :

Bà có dáng đi khó coi nhất trong lịch sử là bà LÈ CHÂN. Nghe tên là cũng biết rồi

phải không qui vị ?

Bây giờ mời qui vị «binh tĩnh» mà đố 5 chiêu kế tiếp :

Chiêu thứ nhất :

Mấy hôm nay trời lạnh, ai nấy đều phải «trang bị» áo lạnh đến trường. Còn Cọp không có áo lạnh, hỏi phải làm sao ?

(Ti thoi)

* Chiêu thứ hai :

Có nhiều vị viết thơ về điều tra thân thể và sự nghiệp Tếu Sinh một cách rất tròn tròn Lẽ dĩ nhiên Tếu Sinh cũng chả hép lượng gì mà chẳng tiết lộ đôi chút về cái tiêu sú nhám nhở của mình Thế nhưng trước khi tiết lộ, thử hỏi qui vị hãy đoán xem Tếu Sinh là gì ?

* Chiêu thứ ba :

Dành riêng cho qui vị xuất sắc môn Vạn Vật. Đố qui vị người giống cá ở điều nào ?

* Chiêu thứ tư :

Qui vị hẳn đồng ý cơ thể động vật luôn luôn tiến hóa cho thích hợp với môi trường sinh hoạt. Vậy hỏi qui vị ở thế kỷ nào dân tộc ta được coi là bự con nhất ?

* Chiêu thứ năm :

Tiếng Việt là một ngôn ngữ hết sức phong phú, chả thể mà anh Mèo đói lúc ket quâ cũng lấy tiếng ta xài đố Đố quý vị nước bạn Đồng Minh đã mượn đở chữ nào của ta để làm của riêng ?

Ác-tăng-xông (diễn nôm ra là chú ý).

Phần thưởng kỷ này vẫn là 100% chia đều cho 5 vị nhanh chân lẹ tay nhất Bởi thế qui vị hãy cất kỹ chiêu số kéo hạn đồng môn biết được mà chia phần thi khéo lâm. Chào lanh giải

Tếu Sinh

Quan điểm về...

(tiếp theo trang 8)

Hai nhà diu dắt của đôi bên gặp nhau trao đổi quan điểm và đôi bên có quan niệm chung như sau : «Minh có bồn phun dẫn dắt các em hướng về tương lai tốt đẹp, không để các em đá bạo mất nghệ thuật». Mà thật vậy, trận đấu chung kết diễn ra rất sôi động dung mãnh từ phút đầu cho đến phút cuối cùng. Trận đấu có tính cách quan trọng đối với cả hai và chạm nhưng những nỗ lực và chạm đó chỉ là cơn gió thu nhẹ lướt trên mặt hồ mà thôi. Khi VTT dẫn trước 1-0, ĐĐ vùng nên cố gắng để bảo vệ thành danh vô địch Gia Định với những nét nghệ thuật hơn là «chán giò cho chết đói phượng đê gờ». Chung cuộc VTT đã thắng ĐĐ trong chiến thắng vang vang, và ĐĐ đã thua trong cái bại oai hùng. Ước gì chúng ta lại được chứng kiến những trận chung kết hay đẹp như thế trong những

năm tới trong giải học sinh để làm nền tảng cho nền bóng tròn tương lai của quốc gia.

Qua phần nhận định «tinh thần dân tộc» đã thể hiện ở những trận túc cầu vừa phản ánh ở trên, chúng ta có một niềm hào hùng sung sướng với khởi điểm của giai đoạn mới bắt đầu vươn lên tìm thấy đường vững vàng ở tương lai sáng lạn của nền Thể Thao Học Đường. Nếu Thể Thao Học Đường đi ngược lại với ý hướng «tinh thần dân tộc», thì nó gây hậu quả vô cùng tai hại cho thể hệ trẻ.

Để đạt được giá trị cao xác của nền Thể Thao Học Đường vừa nêu trên, «toàn khối cấp lãnh đạo» phải làm gì ? Bộ Giáo dục phải hăng hái tinh thần nâng đỡ và phát triển Thể Thao Học Đường với đường hướng «tinh thần dân tộc» thường xuyên, chớ không nên tò chòe có hình thức «lấy diêm», hay cao hứng chỉ tò chòe nhất thời để tiêu cho hết tiền còn lại của ngân quỹ 1971. Bộ Giáo Dục nên cho nghiên

trên toàn quốc công cúng như tư duy tham dự được tất cả các bộ môn TTHD với tinh thần dân tộc, thời nền TTHD sẽ đóng góp rất nhiều trong việc Giáo dục thể hệ trẻ.

Còn ở phạm vi của mỗi trường, Qui vị Hiệu trưởng, Giáo Sư Huấn luyện viên nên tích cực đóng góp hương dẫn thủ; đầy họa sinh tham gia Thể Thao Học Đường với tinh thần dân tộc thường xuyên Thành công trong nhiệm vụ này, chúng ta đã phao náo thành công lứa lao trong công việc ngăn ngừa trẻ bước vào đường du đảng.

TIN-TUC

Sinh hoạt

Nhóm Phòng viên VII

● TIN VỀ ĐẠI HỘI THỂ THAO VÀ DIỄN KINH HỌC SINH TRUNG HỌC CỘNG TÙ SAIGON — GIA ĐỊNH :

Đại Hội Diễn Kinh và Thể Thao tranh vô địch học sinh vùng Saigon — Gia Định do Nhà Thành Niên Học Đường tổ chức, đã khai mạc vào ngày 24-12-71 và bế mạc vào ngày 31-12-71. Các buổi lễ khai mạc và bế mạc đều được tổ chức tại vận động trường Cộng Hòa dưới quyền chủ tọa của Ông Tổng Trưởng Giáo Dục.

Trường Võ truong Toàn đã cử học sinh tham dự các môn diễn hành, bóng tròn, bóng bàn, diễn kinh và bơi lội.

1) Về diễn hành : gồm 70 học sinh lớp Mười tham dự dưới sự huấn luyện và hướng dẫn của huấn luyện viên Trần Ngọc Hồng. Tuy thời gian tập dượt quá ngắn ngủi không đầy một tuần lễ, đoàn diễn hành của trường Võ truong Toàn đã đứng rất nhịp nhàng, cộng với bộ đồng phục đặc biệt (mũ « phớt » đan, áo sơ mi vàng, quần xanh, giày bò trắng), đã lôi cuốn được sự chú ý của quan khách tham dự và được cả vỗ nồng nhiệt khi đi ngang qua khán đài trong tiếng quần nhạt bập bùng. Kết quả, trường Võ truong Toàn chiếm hạng Nhì về diễn hành sau trường Hồ ngọc Cầu trong số 27 Hiệu Đoàn tham dự.

2) Về diễn kinh và bơi lội : Đây là lần đầu tiên kể từ nhiều năm nay, học sinh Võ truong Toàn tham dự các bộ môn này. Học sinh tập dượt dưới sự hướng dẫn của Huấn luyện viên Vũ Văn Lãng.

a) Về diễn kinh : có tất cả 10 đấu thủ của trường nhà dự tranh về các môn chạy 80m, 100m, và tiếp sức cấp I và 2.

Đặc biệt trong lần chạy nước rút 80m vòng loại, trong buổi lễ khai mạc dưới sự chứng kiến của Ông Tổng Trưởng và đông đảo quan khách, hai chiếc áo đỏ của trường Võ truong Toàn đã dẫn đầu: đó là các bạn PHẠM NGỌC THIỆN và NGÔ THĂNG LONG.

Kết quả chung cuộc :

— VTT đoạt HUY CHƯƠNG VÀNG 80m do công của bạn PHẠM NGỌC THIỆN (10B₁).

— VIT đoạt 4 HUY CHƯƠNG VÀNG môn chạy tiếp sức cấp I do công của các bạn NGUYỄN HUY LƯƠNG, NGÔ THĂNG LONG, PHẠM NGỌC THIỆN, ĐỖ LÃNG QUÂN.

nhưng cũng thất bại ở vòng bán kết.

4) Về bóng tròn : Đội cầu Võ Truong Toàn tập dượt dưới sự hướng dẫn của G.S. Châu Thành Minh, một cầu thủ có hạng.

Ra quân trên sân cỏ với thành phần như sau :

DẶNG
MINH VÂN ÂN PHAN
THÀNH LONG
QUÂN LỤC SỬ HÙNG

Phòng hò : THU, SINH, SANG, THÀNH.

Sau đây là kết quả các trận đấu của đội cầu Võ truong Toàn :

— VTT thắng Trung học Quận 7 với tỉ số 2-0 ở vòng loại.

— VTT thắng Cao Thắng với tỉ số 3-0 ở vòng bán kết.

— VTT thắng Đạt Đức với tỉ số 1-0 ở vòng chung kết để giành VÔ ĐỊCH BÓNG TRÒN HỌC SINH SAIGON — GIA ĐỊNH.

Trận tranh chung kết bóng tròn diễn ra tại Sân Cộng Hòa, kết thúc Đại Hội Diễn kinh và Thể Thao Học Sinh Saigon — Gia Định năm 1971.

Ngọn lửa thiêng của Đại Hội cũng từ từ lịm tắt theo tiếng nhạc tạm biệt trời lên, đưa tiễn quan khách ra về.

● TIN VỀ CUỘC THI HÙNG BIỆN ANH NGỮ LẦN IV :

Cuộc thi hùng biện Anh ngữ lần IV vòng bán kết dành cho học sinh vùng Saigon Gia Định với đề tài « Bồn phản người công dân tốt », đã được tổ chức tại Hội Việt Mỹ vào hồi 9g30 sáng thứ bảy 8-1-72.

Thành phần thi sloh tham dự gồm có :

(Xem tiếp trang 6)

Trường VÕ TRƯỞNG TOẢN
nhiệt liệt ủng hộ CÂY MÙA XUÂN
CHIẾN SĨ